І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 202. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЛИСТОПАДА 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 3, 1967 No. 202. VOL. LXXIV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 2 листопада, 1967

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТНА ПІДКОМІСІЯ В СПРАВІ ФУНДАЦІЙ переслухувала керівника організації, яка називається Амерікен Білдінґ Констітюшенелл, і яка допомогала б платникам податків в тому, щоб платити якнайменші податки. Голова цієї Підкомісії конґресмен Врайт Петмен твердив, що ця організація навчала, як платники податків можуть не платити податків, але керівник організації Роберт Д. Гейєс із Баррінґтону в Іллиной заперечував це, кажучи, що ним очолювана організація навчала людей, як користати з податкових законів, дістаючи гонорари від 1,500 до 10,500 дол. Лікар може зголосити своє бюро як „наукову дослідну станицю" (фундацію) і тоді має великі податкові полегші.

ВИСОКІ ВІДСОТКИ І ПОСТІЙНЕ ЗБІЛЬШУВАННЯ економіки цієї країни передбачає головний економіст і виконний директор інвестиційного відділу Пруденшел Іншуранс Компані оф Амеріка д-р Вілліям С. Фройнд. Він промовляв на Конвенції Статистиків Забезпеченевих Товариств в Шикаґо і сказав: „Хоч є скептицизм старшої ґенерації, то я вірю, що ми в направду новій економічній добі, в якій економічні знижки будуть лаґідні, і економіка збільшуватиметься на 4 відсотки річно". Внаслідок цього і відсотки від позичок не будуть зменшуватися і залишаться на теперішньому рівні, — казав д-р Фройнд.

КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР РЕСПУБЛИКАНЕЦЬ Роналд Ріґен рішуче заперечує опубліковану журналістом Дру Пірсоном про те, що між його стейтовими урядовцями були два гомосексуалісти. Пірсон написав, що Ріґен знав про це ще взимі минулого року, і що пізніше цих двох урядовців Ріґен звільнив із праці в бюрах свого штабу. Ріґен це заперечує і каже, що вже три президенти ЗДА з обидвох партій „звали Пірсона брехуном, і ніхто з них не відкликав цього твердження." Ріґен каже, що він погоджується з цими Президентами. Пірсон надрукував свою статтю в щоденнику „Ню Йорк Повст", але цю статтю зіґнорували всі каліфорнійські щоденники.

І ПРОТИВНИКИ І ПРИХИЛЬНИКИ мишиґенського губернатора Джорджа Ромні хотіли б вияснити справу громадянства цього, можливого кандидата на президента ЗДА в 1968-му році. Ромні народився не у ЗДА, тільки в Мехіко, куди його батьки втекли були, як мормони, яких тоді (1907 рік) переслідували за поліґамію. Дехто сумнівається в тому, чи Ромні є „природно народженим американським громадянином", як цього вимагає американська конституція від президентів цієї Країни. Вороги Ромні бажали б позбавити його права кандидувати, а приятелі хотіли б бути певні, що Ромні має право бути президентом ЗДА.

У СВІТІ

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ЗВЕРНУВСЯ З ЗАКЛИКОМ ДО ВСІХ „СОЦІЯЛІСТИЧНИХ ДЕРЖАВ" та й усіх інших, щоб вони в більшій мірі наполягали („примусили") на З'єдинені Держави — припинити налети проти нього, Північного В'єтнаму. В тому заклику говориться особливо про бомбардування столиці Північного В'єтнаму, Ганою. Північно-в'єтнамський уряд твердить, що в останніх кількох днях внаслідку американського бомбардування „згинуло більше як 200 цивільних осіб та зруйновано більше, як 150 домів". Але в тому самому зверненні Північний В'єтнам бундючно заповідає дальшу війну проти Америки — до своєї „повної перемоги".

ПАПА ПАВЛА VI ПРОГОЛОСИВ „ЗВЕРНЕННЯ ДО АФРИКИ" з пересторогою проти продовжування заколоту й насильства в різних країнах чорного континенту. Довге звернення Папи, яке має 7.000 слів, з великою прихильністю стверджує постання після другої світової війни 36-ох африканських держав, але водночас бідкає над лихами, що їх мусять терпіти головно безборонні цивільні люди внаслідку таких актів насильства, які близькі ґеноцидові. Папа не називає ніяких країн за іменем, але його слова прозоро стосуються Конґа, Ніґерії, Танзанії й інших.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ВІДКЛИКАВ СВОЮ ЕКОНОМІЧНУ МІСІЮ З БІРМИ та ввесь персональний склад своєї амбасади з Індонезії. Коли тільки наспіла вістка, що з Пейпінґу відлетіли японським літаком члени тамошньої індонезійської амбасади, великий китайський літак забрав з Джакарти понад 200 комунокитайських „дипломатів". Взаємини між Індонезією і Комуністичним Китаєм „перервані", але ще не „зірвані". Не відомо, чи 390 комуністичних „техніків" і „дорадників" вже виїхали з Бірми.

СОВЄТСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ВИШКІЛЬНИЙ КОРАБЕЛЬ „ТОВАРІЩ" ПРИЧАЛИВ В МИНУЛУ НЕДІЛЮ до еспанського порту Барсельони з 179 членами залоги й кадетами, а еспанські місцеві власті „сердечно" вітали перших таких гостей за останніх 32 роки. В останньому тижні 10 еспанських вантажних авт від'їхали з Барсельони до Польщі, як частина закуплених Комуністичною Польщею таких 175 великих возів. З порту Більбао відплили до комуністичної Румунії два еспанські вантажні кораблі з вантажем еспанської сталі. Еспанія вислала „сердечне привітання" Москві з приводу 50-ліття большевизму. Еспанська урядова преса писала з „жалем" про смерть кубинського терориста Хе Ґевари, як смерть „героя", а водночас та сама преса щораз критичніше пише про Америку.

ПОЛІТИЧНА КОМІСІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ РІШИЛА 58 ГОЛОСАМИ ПРОТИ 28 ПРИ 25, що стрималились, запросити обидві частини поділеної Кореї на дебати на Генеральній Асамблеї про дальшу долю Кореї. Комуністичну Північну Корею рішено запросити під умовою, що вона визнає правосильність ухвали Об'єднаних Націй, — що вона раніше відмовлялась визнати. Внесок СССР, щоб обидві Кореї запросити на однаковій базі, перепав 50-ма голосами „проти", при 27 „за" і 24-ох, що стримались.

ПАНІ ДЖЕКЛІН КЕННЕДІ, ВДОВА ПО ПРЕЗИДЕНТІ ДЖАНІ КЕННЕДІ, БУЛА ДВА ДНІ У РИМІ, з якого відлетіла до Таї (Сіяму) й Камбоджі, звідкіля дістала запросини офіційних кол. Вона хотіла вже давно відвідати тамошні архітектурні пам'ятки. В Римі відлет літака припізнено на 25 хвилин, бо очікували прилету з Лондону лорда Гарліча, колишнього британського амбасадора у Вашинґтоні, який належить до гуртка осіб, які відбувають ту подорож разом з панею Кеннеді. Секретарка пані Кеннеді подала недавно до преси заперечення поголосок, наче б пані Кеннеді мала вийти заміж за лорда Гарліча..

Президент домагається, щоб Конґрес ще в цьому році збільшив податки

Вашинґтон. — Президент Джансон 1-го листопада відбув пресову конференцію в Білому Домі, на якій домагався, щоб Конґрес ще на цій першій своїй сесії збільшив прибуткові податки, особисті і від корпорацій, бо без цього поглибиться інфляція, внаслідок якої населення заплатить більше за дорожчі товари, ніж його коштував би збільшений податок. Президент просив Конґрес схвалити ще цього року якнайбільше законопроєктів, які внесені на вирішення, бо вже тепер видно, що 90-ий Конґрес цього року схвалив менше законопроєктів в порівнянні з роками 1965 і 1966. Та Президент сказав, що цей Конґрес цього року зробив більше, ніж деякі давніші його попередники. Але голова Палатної Комісії Способів і Засобів конґресмен Д. Міллс, демократ із Аркенсо зовсім не думає цього року розглядати справу збільшення податку, а без рішення цієї Комісії не можуть діяти ані Палата Репрезентантів ані Сенат. Президент невдоволений із того, що Конґрес зменшує запропоновані Урядом видатки на так звані зразкові міста. Уряд запропонував на цю ціль $622 мільйона, а Конґрес призначив тільки $312 мільйонів. Це саме сталося з запропонованою Урядом сумою $40 мімільйонів на допомогу на рент для незаможніх громадян, а Конґрес признав на цю ціль тільки $10 мільйонів. Президент заявив, що зробить все, що тільки зможе, щоб Конґрес таки допоміг поборювати інфляцію та збільшив прибуткові податки ще в цьому році.

Сенатська Комісія схвалила збільшити пенсії соціяльного забезпечення на 15 відсотків

Вашинґтон. — Сенатська Фінансова Комісія 1-го листопада схвалила збільшити пенсії соціяльного забезпечення на 15 сідсотків, а теперішню найменшу пенсію збільшити з 44-ох дол. до 70 дол., так як цього вимагає Уряд. Палата Репрезентантів схвалила 17-го серпня збільшити старечі пенсії лише на 12.5 відсотка, а найменшу теперішню пенсію збільшити тільки до 50 дол. Ще не знати, як поставиться до рішень Фінансової Комісії повний Сенат. Коли він затвердить проєкт своєї Комісії, тоді окрема Конґресова Конференція мусітиме узгіднити різниці в текстах обидвох Палат. Сенатська Комісія схвалила, щоб збільшений податок на соціяльне забезпечення обов'язував вже від 1-го січня 1968-го року, а Палата Репрезентантів вирішила, щоб більші вплати до соціяльного забезпечення починалися аж від 1-го січня 1969-го року. Сенатська Комісія вирішила, щоб і чоловіки могли переходити на пенсію вже після закінчення 60-го року життя, як це дітеться тепер із жінками. Вплати на соціяльне забезпечення обов'язували б від заробітної платні до 7,600 дол., а не до 6,600 дол., як тепер. Вплати від 1-го січня 1968-го року виносили б 9.6 відсотка від заробленої суми, і цей відсоток вплачували б по половині працедавець і затруднений.

Конґресова конференція вирішила спір в справі продажу зброї

Вашинґтон. — Конґресова конференція, складена з сенаторів і конґресменів, 1-го листопада прийшла до згоди в справі спірного питання — продажу зброї незаможним державам на кредит Імпортово-Експортового Банку. Цей спір тривав 7 тижнів і він припинив схвалення фондів на допомогу закордонові, бо законопроєкт про продаж зброї приєднаний до проєкту про допомогу закордонові, на яку призначено цього року суму $2.7 більйона. Спільна Конґресова конференція погодилася на тому, що продавати зброю недорозвиненим державам можна буде тільки до 30-го червня 1968-го року. Департамент Оборони домагається, щоб ЗДА могли продавати зброю на кредит убогим державам, щоб ті країни могли поборювати в себе всякі підривні акції комуністів. Конґрес взагалі неприхильно наставлений до допомоги закордонові.

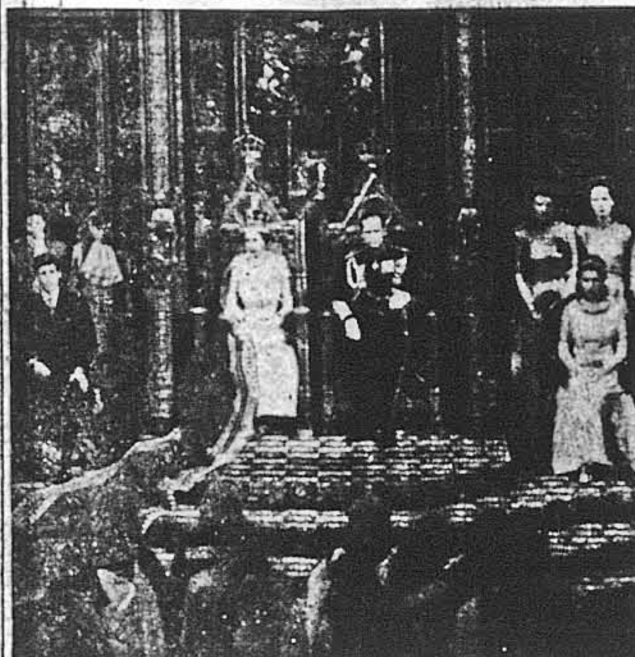
До Єгипту прибув представник ЗДА в тайній дипломатичній місії

Каїро. — До столиці Об'єднаної Арабської Республіки (Єгипту) прибув колишній американський секретар скарбу Роберт Андерсон в тайній дипломатичній місії — дізнатися в безпосередніх розмовах з керівними єгипетськими чинниками, чи Єгипет згідний засісти з Ізраїлем до мирових переговорів. Андерсон і Державний Департамент офіційно запевняють, що Андерсон знаходиться в Єгипті „ в приватному характері", чи пак, як представник торговельних кол, заінтересованих в експорті до Єгипту штучних навозів, однак насправді Андерсон мав уже розмову з єгипетським міністром закордонних справ Махмудом Ріядом і має визначену нараду з президентом Насcером. Надія на покращання єгипетсько-ізраїльської ситуації у зв'язку з приїздом Андерсона висловив речник єгипетського уряду д-р Ахмад Гассан ель-Заят, дармащо він перестеріг одночасно, що Єгипет впімнеться окупованих Ізраїлем територій навіть новою війною, якщо Ізраїль не поступиться від свого становища. Той єгипетський діяч закинув Ізраїлеві, що Ізраїль хоче, що Єгипет „благав Ізраїль на колінах". Єгипет зірвав дипломатичні взаємини з Америкою 6-го червня ц. р., закинувши Америці, що її летунство активно помагало Ізраїлеві у тодішній війні. Згодом Нассер відкликав той закид. На терені Об'єднаних Націй все ще йдуть закулісові наради над формулою резолюції, за якою можна б вислати на Середній Схід посередника від ОН задля тамошнього замирення.

СТВЕРДИЛИ ПОМИЛКОВУ СМЕРТЬ СТАРШОЇ УКРАЇНКИ

Торонто. — Газета „Телеґрам" з 27-го жовтня опублікувала на першій сторінці велику фотознимку із старенької п-і Марії Сотник з Торонта, якій минуло 79 років і лікар якої ствердив, що вона померла. Все вже було підготоване до похорону, аж несподівано п-і Марія Сотник почала рухатись і до викликаного у шпиталь сина сказала: „Коли ми повернемось додому"? Зраділий син перевіз свою побожну стареньку матір додому, називаючи цю подію справжнім чудом. Врятована не пам'ятає, що було з нею впродовж тих кількох „мертвих" днів.

ПРЕСТОЛЬНА ПРОМОВА КОРОЛЕВИ

Британська королева Єлисавета II виголосила в палаті лордів престольну промову, в якій, між іншим, заповіла скасування наслідних прав лордів. Кожну престольну промову британської королеви виготовляє прем'єр уряду і королева тільки відчитує пред'явлений їй текст. Поруч королеви сидить її чоловік, князь Филип Единбурзький. Ліворуч сидить наступник престолу 18-річний князь Валії Чарльс, а праворуч — 17-річна княжна Анна, двоє найстарших дітей королеви. На передньому пляні бачимо голови лордів у традиційних перуках.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ ДО ЄДНОСТИ В НАРОДІ — ВИСЛОВЛЮЄ ОПТИМІЗМ ЩОДО В'ЄТНАМУ

Вашинґтон. — Президент Джансон натаврував демонстрації, які відбулися в останньому часі в різних містах Америки проти політики Уряду супроти В'єтнаму та підкреслив користь, що її мають з отаких демонстрантів вороги Америки. Президент покликався на заяви Північного В'єтнаму, в яких той американський ворог солідаризується з американськими демонстрантами. Врештою, Президент знову призвнав право американським громадянам мати власну думку й критикувати урядову політику, але звернув увагу, що „навіть інтелектуали, або автори передових статтей або колюмністи не мають вгляду в звідомлення й депеші, що надходять із 110 країн, від людей, які обов'язані робити це, або від мужів, які мають обов'язок плянувати й виконувати деякі найбільш делікатні, складні, небезпечні й широкі заходи, що їх вживаємо". Президент висловлювався досить делікатно про пацифістичних демонстрантів, однак ствердив, що „не можу доглянути, щоб вони багато причинилися до розв'язки проблеми, що ми її так поважно стараємось розв'язати". Найкращу розв'язку Президент бачить у встановленні єдиного, одностайного фронту народу. „Коли б ми заманіфестували на рідному фронті ту саму відвагу, ту саму стійкість і той сам добрий суд, як вони (американські вояки) там маніфестують, то не маю найменшого сумніву, що ми знайшли б розв'язку — і знайшли б її куди швидше з'єднаними, ані ж знайдемо її роз'єднаними". Президент заперечив, наче б він змінив своє становище, відколи обрано його на президента ЗДА. Він далі вважає, що азійську війну повинні вести азійці, але обставини примусили Америку взяти більшу участь в обороні загроженої волі Південного В'єтнаму, ані ж спершу гадалось. Президент відмовився сказати, чи новий уряд у Південному В'єтнамі повинен нав'язати з підпільно-комуністичним Фронтом Національного Визволення. Південні в'єтнамці — казав Президент — впродовж 13-ох місяців перевели те, що американці переводили впродовж 13-ох років, від 1776 до 1789: виготовили й схвалили конституцію, перевели вибори свого президента й віце-президента та членів двох парляментарних палат, і той південно-в'єтнамський уряд знатиме найкраще, що і як робити. Президент Джансон потвердив знову готовість перервати в кожному часі бомбардування Північного В'єтнаму, „і приступити до негайних і продуктивних переговорів, прийнявши, що вони (комуністи) не використають цього у свою користь. В цій справі вони не дали ніякої потверджуючої відповіді". Президент підкреслив знову, що В'єтнамська війна не є проблемою Америки, американського Уряду чи американської політики, а проблемою „комуністичного ворога", який вважає, що має силу продовжувати ту війну. „Ми не хочемо баз, панування, колонізації. Ми не практикуємо колоніялізму..."

Англійська опозиція вимагає димісії міністра закордонних справ Бравна

Лондон. — Речник опозиції Консервативної партії, Дункан Сендіс, колишній міністер, проголосив в імені своєї партії заяву з вимогою, щоб прем'єр Гаролд Вільсон виключив з свого уряду Джорджа Бравна, міністра закордонних справ. Сендіс заявив, що поведення Бравна піддає ці сумнів, чи він годить до виконування ролі міністра Її Королівської Величности. Становище Консервативної партії підтримала велика частина британської преси. Лондонський „Івнінґ Стандарт" заявив, що „Британія має досить Джорджа Бравна, щоб він залишався ще довше", а „Ди Івнінґ Нюз" звернувся до Дж. Бравна з закликом: „Візьми себе в руки, зроби чесне діло і зречися". Ці гострі випади проти британського міністра безпосередньо спричинив його виступ на прийнятті в лорда Томсона, найбільшого британського газетного видавця, до пресового консерну якого належить також „Ді Сандей Таймс оф Лондон". Це прийняття лорд Томсон влаштував для 77-ох керівних американських бизнесменів. Представляючи міністра Джорджа Бравна, лорд Томсон зробив жартівливий натяк на те, що Дж. Брав любить випити. На те Джордж Брав застерігся, що він не жартує, а поважно закидає свому господареві, лордові Томсонові, що той обманув його та робить у своїх газетах прислугу комуністам. Він зробив виразний натяк, що Британії пошкодили ревеляції часописів Томсона про совєтських шпигунів. Гострий виступ Джорджа Бравна збентежив усіх приявних і знайшов дуже голосний та неприхильний для Дж. Бравна і для цілого уряду Гаролда Вільсона відгук в англійській пресі.

В Торонті видано новий роман Уласа Самчука „На твердій землі"

Торонто. — Коштом і старанням місцевої Української Кредитової Спілки видано тут новий роман видатного українського еміґраційного письменника, автора „Волині", „Марії", „Ост"-у „Темноти" та багатьох інших творів, Уласа Самчука п.н.: „На твердій землі". Основним сюжетом роману є розповідь про події й переживання українських іміґрантів-інтеліґентів після прибуття їх на „тверду землю" Канади. Тому ж і присвячує Улас Самчук свій новий роман „пам'яті столітніх роковин об'єднання провінцій Канади та 75-літніх роковин поселення українців у цій країні — з почуттям глибокої пошани до їх творчого, будуючого й організуючого генія". Написаний цей новий роман Уласа Самчука в 1963-66 роках у Торонті, де автор живе уже другий десяток років. Роман має подекуди автобіографічний характер, але автор в окремій примітці підкреслює, що всі описані в ньому „події, як також всі виведені в нім людські постаті і характери є вислідом творчих вимог і уяви". Видано роман на доброму папері, в 390 сторінках друку з мистецькою обкладинкою графіка Якова Гніздовського.

Улас Самчук

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЙНИХ РІЧНИЦЬ У БАЛТИМОРІ

Український Громадський Комітет, у порозумінні з Відділом УККА, влаштовує 4 листопада о 6 вечора, в школі на Фаст і Ен у Балтиморі Академію на відзначення 50-ліття Української Національної Революції та 50-ліття збройних сил і 25річчя створення леґендарної УПА. Доповідь виголосить д-р А. Лемішка, місцевим Жіночим Хором дириґуватиме д-р Д. Коструб'як, виступить студентський драмгурток. Під час академії відбудеться військовий Апель під керівництвом ген. П. Самутіна. У мистецькій частині виступить співак - бандурист Володимир Луців.

„ПЛАСТ" У ЕЛІЗАБЕТІ ВІДЗНАЧИТЬ ЛИСТОПАД І УПА

У неділю 5 листопада в Елізабеті, Н. Дж., в залі Українського Народного Дому, 214 Фултон вулиця, о 5-й пополудні відбудеться Академія для звеличення Листопадового Зриву та 25-річчя створення Української Повстанської Армії, головним командиром якої був кол. пластун, сл.п. ген.-хор. Тарас Чупринка. Академію відкриє пласт. сеньйор А. Мицьо, доповідь виголосить пл. сеньйорка Ольга Кузьмович, а англійською — промовлятиме Головний Предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір. У мистецькій частині — виступ Школи Юних Бандуристів при 42-му Відділі ООЧСУ в Гемстеді під керівництвом о. С. Кіндзеявого-Пастухіва, деклямації пластунів, Апель Поляглим та ін.

ЗБОРИ ВІДПОРУЧНИКІВ АМЕРИКАНСЬКО - УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Управа Комітету Об'єднаних американсько - українських організацій міста Ню Йорку, Відділ УККА, повідомляє, що квартальні збори відбудуться в суботу 4 листопада о 6 вечора, в „Самопомочі" 98 Друга авеню. На зборах відпоручників будуть розглянені важливі питання, пов'язані із СКВУ, а також справи Українського Народного Фонду. Управа прохає всіх відпоручників не запізнюватись, бо збори розпочнуться точно у визначену годину.

„НЕДОСЯЖНІ" 4 ЛИСТОПАДА В ШИКАҐО

Шикаґо, Ілл. — „Театр у П'ятницю" з Філядельфії, під мистецьким керівництвом реж. Володимира Шашаровського, прибуде в суботу 4-го листопада, щоб у театральній залі школи ім. Шопена, о 7 : 30 вечора, показати героїчну драму „Недосяжні", на закінчення вшанування Срібного Ювілею УПА.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ВИРУБАНІ КАРПАТСЬКІ ЛІСИ

Київська преса час до часу згадує, стримано й обережно, про шкідницьке вирубування лісових масивів у Карпатах. У „Молоді України" з 28 жовтня поміщено велику фотознимку під наг. „На карпатських дорогах". Площа, що її охоплено на тій фотознімці, в десятки квадратових кілометрів — цілковито вільна від деревини, декілька дерев є лише в селі, долини й гори на овиді — також оголені від лісонасаджень.

ВІДНОВЛЮЮТЬ ФОРТЕЦЮ ЛЮБАРТА

Поблизу Луцьку збереглась фортеця з 14 віку, що її, як повідомила „Радянська Україна" з 27 жовтня, почали тепер реставрувати. „Кам'яні стіни фортеці литовського князя Любарта, збудованої в чотирнадцятому віці, не вистояли перед мужністю і хитрістю військ Богдана Хмельницького і повстанців Северина Наливайка. Але час наклав на колись грізне і неприступне укріплення свій руйнівний відбиток: з'явилися тріщини в мурах, у вежах обвалились проходи. Зараз Львівська міжобласна науково - реставраційна майстерня відновлює фортецю — цінний пам'ятник старовини".

КИЇВСЬКА КІНОКОПІЮВАЛЬНА ФАБРИКА

Вона, як повідомила „Радянська Україна" з 29 жовтня — це найбільше таке підприємство у СССР і в усій Европі. „На фабриці щодня обробляють мільйони метрів кіноплівки, в тому й кольорової, звичайної і широкоформатної". Розповідаючи про найновіше проявлення і розмноження фільму, дописувач не скриває, що „після виробництва оригінал-стрічку ми відправимо до Москви, де вона зберігається в спеціяльному сховищі"...

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Неохочий Конґрес

Теперішній 90-ий Конґрес може дати чимало матеріялу для пізнання своєрідного феномену, найбільш, мабуть, характеристичного для американської державно - політичної системи, як ото проходить у практиці співпраця між виконавчим та законодавчим чинниками. З виборів 3 листопада 1966 року ввійшло до Палати Репрезентантів 248 демократів і 187 республіканців. У Сенаті є 64 демократи поруч із 36 республіканцями. Логічно виходило б, що навіть при деяких внутрішніх розбіжностях всередині демократичної більшости та при не повній приявності на засіданнях конґресменів і сенаторів — демократична більшість у Капітолі повинна б гладко співпрацювати з демократичним Президентом та його Урядом і без великих труднощів схвалювати законопроєкти, що їх Президент уважає за „конечні" й „першої ваги".

А проте, діється щось зовсім інше. 90-ий Конґрес настільки неохочий до гармонійної співпраці з Президентом, що, на думку деяких вашинґтонських коментаторів, Уряд сприяє проєктові, щоб Конґрес розійшовся на Різдвяні ферії вже 18 листопада ц. р, бо, може, під час тих ферій притупиться дещо його опозиційне вістря і з початком наступного року він вернеться примирливішим. З-посеред 17 бюджетових законопроєктів схвалено до 20 жовтня тільки 6. Урядовий проєкт нової допомоги закордонові, справа боротьби проти вбогости, збільшення компетенцій федеральних чинників задля збереження громадянських прав муринів у південних стейтах, справа фондів для прикрашення автострад, законопроєкт про обов'язок винаймати муринам помешкання, себто т. зв. справа „відкритих домів", і багато інших подібних справ, на яких залежало Президентові, або застрягли в комісіях чи то Палати Репрезентантів чи Сенату, або не мають шансів дістатися на пленум, чи пак — не мають шансів перейти на пленумі.

Найприкрішою для Президента є опозиція Конґресу проти проєктованого додаткового 10%-го прибуткового податку. Комісія засобів і способів, через яку мусять спершу переходити всі законопроєкти, не поступається з своєї вимоги, що передумовою для схвалення нового податку мусить бути обмеження бюджетових видатків на 5-8 більйонів дол. Вправді резолюція, що йшла по цій лінії, не перейшла в Сенаті, проте дана справа все одно застрягла у згаданій вище першій конґресовій Комісії і ще навіть не вплинула для будь - яких ділових міркувань. Зате можливо, що в останніх днях сесії буде схвалений закон про підвищення старечих пенсій на 1%. Покищо балянс 90-го Конґресу дуже бідний.

Чистки і залякування

День 7-го листопада Москва призначила днем офіційних святкувань 50-ліття большевицького перевороту в колишній царській Росії, який мав би принести народам колишньої Російської імперії мир, свободу і хліб. У Москві, у так званих „союзних республіках", у країнах - сателітах відбудуться того дня масові збори, військові паради, промови, марші фізкультурників ... Але святковим галасом важко заглушити правду.

Поганий знак, коли люди втікають із своєї батьківщини. За останній час із СССР втекли на Захід, крім дочки співтворця червоної Російської імперії Сталіна, підполковник Комітету Державної Безпеки (КҐБ) Євген Рунґе, внаслідок чого в Західній Німеччині викрито велику комуністичну шпигунську мережу. Кілька тижнів тому світова преса повідомила про нового неповоротця — члена Академії Наук УССР, видатного нуклеарного фізика д-ра Бориса Доценка, який залишився в Канаді. Одночасно з України наспіли вістки про нові арешти, в тому числі й діячів Євангельської Церкви. З СССР прорвався лист від політв'язнів, що є найбільш вимовним оскарженням совєтської влади в її „ювілейну річницю". З Чехо - Словаччини надходять відомості про велику чистку в рядах письменників, а двох відомих із них, М. Кундера і П. Прохазку — вже віддано під суд за домагання свободи слова і думки. Також і на комуністичних „вершинах" справи такі, що їм далеко до свята. Суперечка між СССР і комуністичним Китаєм поглибилась. Москва далі домагається скликання світової комуністичної конференції, щоб засудити Китай, але Югославія, Румунія та компартії Італії, Швеції, Англії й багатьох інших країн виступають проти її скликання, передбачаючи, що це призведе до ще більших розколин у „комуністичному моноліті". З Південної Америки у ці дні надійшли вістки про загибель комуністичного підривника Ґевари з Куби і про розгром червоних заколотників у Болівії ...

Москва вдається до терору, арештів, залякувань, чисток, надсилання зброї для підривних дій за кордоном — але натрапляє на дедалі міцніший опір, як у світі, так і всередині своєї імперії. Дійсно, дуже мало підстав для святкувань.

„ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ" У МЮНХЕНІ

Мюнхен. — Уряд СССР готується у своїй імперії до ювілею 50-ліття комуністичної диктатури. В цьому ювілеї візьмуть участь усі комуністичні країни, які пошлють своїх делеґатів в СССР і у себе проведуть віча, конференції, концерти, паради. Тільки комуністичний Китай не пошле своїх делеґатів у Москву, бо це значило б примирення з совєтськими „ревізіоністами" чи „зрадниками ленінізму".

Але володарям Кремлю цього мало: вони пробують „роздути" свій ювілей на ввесь світ. Для цього їхні „політруки" появляються в різних вільних країнах і виступають з доповідями про „Великий Жовтень". Такі „імпрези" їм влаштовують комуністичні партії або приховано - комуністичні організації.

У Західній Німеччині комуністична партія заборонена, але є ціла низка комуністичних організацій, що ховаються під різними „невинними" назвами.

Коли я довідався, що в Мюнхені „Німецька Спілка Молоді" запрошує громадян на виклад совєтських журналістів про 50-ліття „Великого жовтня", то вирішив подивитися на це. Довелося заплатити марку за вступ і дещо за „мале пиво", але це вже не така втрата.

Було їх два — Степанов і Солнцев. Вони приїхали з Бонну, столиці Західньої Німеччини. Доповідь мав тільки Степанов, а Солнцев, на вигляд — специяліст від Міністерства Державної Безпеки — був присутній „для порядку".

В залі зібралося коло 250 осіб, переважно молодь. Середнього віку людей було мало. Старші — були з вигляду „давні партійці", вірні ленінізмові, не вважаючи на сталінізм і все, що світ пережив протягом останніх 50 років.

Степанов, вишколений пропаґандист, був обережний у своїй оцінці досягнень „Великого Жовтня". Він признався, що в совєтській імперії є труднощі й недостачі, але, мовляв, де тих недостач бракує. Хвалив досягнення совєтської техніки. Запрошував присутніх їхати в СССР і подивитися на ті досягнення. Казав, що в Росії перед „Великим Жовтнем" були номади - пастухи, а тепер вони вже хлібороби або кваліфіковані робітники.

Виявилося, що дехто з присутніх уже побував в Сибіру і був задоволений, побачивши індустрію і нові міста, що виросли в тундрах.

Степанов хвалив совєтську „національну політику", мовляв, в СССР процвітає дружба між народами, всі вони помагають один одному як рівноправні нації.

Степанов обмежився своєю темою — „досягненнями Великого жовтня", але заторкнув також проблеми міжнародної політики. Засудив ЗДА за війну у В'єтнамі, критикував уряд Західньої Німеччини, який не хоче визнати Східньої Німеччини як „суверенної держави". Поряд з тим Степанов говорив про мирне співжиття між великодержавами, казав, що совєтські космонавти готові летіти на Місяць разом з американськими астронавтами.

Присутні — у величезній більшості прихильники доповідача, запаморочені пропаґандою, були задоволені доповіддю. Питання, ставлені Степанову, були так збудовані, щоб збільшити ефект його виступу. В цьому видно було підготовану наперед „режисуру".

Коли один із присутніх відважився запитати Степанова про те, чому Москва прилучила до СССР Кеніґсберґ (тепер — Калінінград) у Східній Прусії, то Степанов зразу знайшов відповідь. Він повторив слова Хрущова: „Хто домагається для Німеччини Кеніґсберґу, той — свиня".

Само собою, дисусія на такому „високому рівні" була б зайвою. Степанов і Солнцев можуть у звідомленні своєму начальству похвалитися своїм „успіхом" у Мюнхені. В дійсності, присутність 250 осіб (між ними не всі були прихильниками Москви) на цьому вічі в мільйоновому місті показала тільки дійсне відношення населення Німеччини до „Великого Жовтня" і його пропаґандистів.

Самовидець

Економічний бум у ЗДА триває вже 80 місяців

Вашинґтон. — Економісти підкреслюють той факт, що збільшування економіки в цій країні при кінці жовтня перемогло той рекорд, який був підчас другої світової війни, коли то не було економічної знижки також 80 місяців — від 1939 до 1945-го року. Тоді до збільшування економіки допомагала воєнна продукція, тепер це діється без більшої війни і економіка перемагає давніший рекорд, бо економісти передбачають, що господарська звишка потриває ще найменше кілька місяців і перейде до 1968-го року. Рекорд у такій довгій економічній звишці був здобутий 100 років тому за президента Джеймса Бюкенана (1856-1860). Чотири і півроку теперішнього добробуту були без інфляції, коли ціни на товари щоденного вжитку річно збільшувалися тільки на 1.3 відсотка. Але під час останніх двох років річне збільшення цін становить коло 3.1 відсотка. Голова Ради Еономічних Дорадників президента Джансона Ґарднер Еклі заявив, що оця довга економічна експанзія в цій країні відбувається, частинно, завдяки „новій економіці", якою керується демократичний Уряд президента Джансона. „Ми вміємо підтримувати економіку, коли вона сповільнюється, і ми повинні вміти її сповільнити, коли вона зашвидко розвивається", — казав Еклі.

Мих Килимний

АНАЛІТИЧНИЙ ПЕРЕГЛЯД СТАЛІНСЬКИХ МОНСТР-ПРОЦЕСІВ

Куритиба. — Такий перегляд заповідається в бразилійському місті Бело Орізонте.

Відомі московські монстр-процеси в 1937 і 1938 роках, зорганізовані Сталіним проти багатьох знаних комуністів, та їх фізичне знищення мають тепер докладно переглянути. До участи в тій справі запрошено відомих істориків, соціологів, адвокатів, психіятрів та психологів з усієї Бразилії, як і з інших країн. Таку вістку подав до преси історик Ісая Гольшер.

Оце і все. Сказано дуже мало і в той же час — дуже багато. Мало тому, що з тієї вістки невідомо, яка організація, чи організації взялися за цю справу. А прізвище історика Ісаї Гольшера, очевидно жидівського походження, широкому загалові, навіть тут, у Бразилії, майже нічого не говорить.

Невідомо, чи під той перегляд підуть тільки оприлюднені свого часу совєтською пресою матеріяли, чи може роздобуто ще й якісь інші, десь з архівів совєтського судівництва. І чи в перегляді візьмуть участь живі свідки тих процесів. Не знати також, чи організатори перегляду візьмуть під увагу лише московські монстр - процеси, чи подібні і в інших совєтських республіках, зокрема в Україні.

Маємо і суттєве зауваження: судовими монстр - процесами згаданих років сталінські „чистки" далеко не обмежувались — вони були лише складовою хоч і дуже виразною частиною тих „чисток".

Додержуючись стисло інформації, можна припускати, що перегляд охопить лише кілька московських монстр - процесів над провідниками „лівої" й „правої" опозиції у ВКП(б). Можливо, випаде й „суд" над видатними совєтськими військовиками (Тухачевським та іншими), бо про цей процес совєтська преса подала до відома всього кілька рядків. У такому разі, наскільки не зраджує пам'ять, знайдуть собі нове насвітлення справи тільки двох комуністичних діячів українського походження — Власа Чубаря і Григорія Гринька.

Але, як сказано вище, пресова інформація також говорить дуже багато. Насамперед, вона стверджує зацікавлення широкої громадської думки вільного світу всім тим, що діялось і діється в СССР. І то не просто зацікавлення, а намагання пізнати, зрозуміти відповідні події і, в разі потреби, об'єктивно та всебічно засудити їх спричинників.

Вся ця справа відкриває широкі можливості для наших політичних організацій у розсіянні. Якщо хтось домігся аналітичного перегляду московських монстр - процесів сливе в міжнародному засягу, то чому десь - колись не можна домогтися перегляду, скажімо, створеного Сталіним і його посіпаками штучного голоду в Україні 1932-33 рр.? Чому, скажімо, не можна буде домогтися перегляду винародовлення України, нищення української мови, культури, історії, традицій, що триває донині і в чому легко переконатися кожному на наочних і виразних фактах?

Серед тих, що в Бело Орізонте займуться переглядом, крім, звичайно, правників, будуть представники й інших інтелектуальних фахів. Завдання істориків, ясна річ, дослідити та встановити, чи обвинувачені на тих процесах діяли проти комунізму чи, навпаки, в його інтересах. Соціологи скажуть своє слово про впливи засуджених на уклад та перебіг усього життя під Совєтами. Однак, нам здається, найбільш значна роля припадає тут психіятрам та психологам.

У нормальних країнах не може мати місця такий судовий процес, на якому обвинувачені самі себе обмовляють, самі вимагають для себе смертної кари і мало не оплесками зустрічають вироки. Безперечно, в СССР їх до такого стану доводили спеціяльними методами й засобами. Пригадується, як на одному з монстр - процесів, підсудний Крестінський поскаржився на тортури слідчих НКВД. Засідання суду негайно перервали, а наступного дня Крестінський, помітно змучений і зрезиґнований, „заперечував" своє попереднє зізнання.

Осіб, що допитували арештованих, що вигадували їм різні обвинувачення, що „готували" їх до судових процесів — не можна вважати за нормальних людей. В наявності були садизм і психопатія. А особи, що стояли над тими, за чиїми наказами організовувано подібні процеси, належать до категорії ще більших садистів та психопатів — аж до Сталіна включно. Отож, висновок напрошується єдиний: протягом довгих років Совєтським Союзом керували і здійснювали в ньому свою безмежну владу та сваволю садисти й психопати найгіршого ґатунку.

Заплянований аналітичний перегляд сталінських монстр-процесів наочно продемонструє сучасним кремлівським бонзам, як по-справжньому треба проводити десталінізацію, бодай хоч на одному покищо прикладі.

В Кремлі помітне намагання, коли не вибілити, то затушкувати жахливу дійсність в часах сталінщини. Дедалі більше підкреслюють „позитивні" моменти зі сталінської практики, оту індустріялізацію та колективізацію, замовчуючи зв'язані з ними мільйонові людські жертви. А це тому, що злочини Сталіна є злочинами комуністичного режиму, його системи. Коли покласти на терези історії злочини й досягнення сталінського періоду, то перші набагато переважать останні. Отже й п'ятидесятиріччя „великої жовтневої революції" треба святкувати в „ореолі" злочинів.

Кремлівська кліка не тільки не наважиться, вона й неспроможна провести докорінної десталінізації, бо інакше виставить під удари саму себе. Тут їй слід „допомогти", тобто докладно з'ясувати і показати перед широким світом, що діялося за часів сталінщини, коли садисти й психопати, правлячи імперією, давали повну волю своїй розгнузданості. Щось подібне може мати місце тільки при такій системі, яка є в СССР, де людину зведено до ролі робота, де нехтується гуманізм, етику, мораль, де не вільно виявляти громадянам своїх думок та почувань.

ЧОГО ОЧІКУЄМО ВІД СКВУ?

На дальшу мету

Світовий Конґрес Вільних Українців має бути найвищою формою українського зорганізованого життя на еміґрації. Програмова і Організаційна комісії підготовили й узгіднили всі справи так, щоб цей Конґрес відбувся якнайкраще. В наміченний термін з'їдуться в Ню Йорку делеґати українського поселення з багатьох вільних держав, винесуть відповідні постанови, виберуть Секретаріят СКВУ до наступного Конґресу і визначать плян праці.

Це буде маніфестацією наших сил перед зовнішнім світом в обороні українського народу, поневоленого на рідних землях.

Ми, американські українці, найбільш чисельна і матеріяльно найкраще забезпечена частина української еміґрації, стоїмо в центрі цих радісних історичних подій. На нас звернені очі українського поневоленого народу та всієї української еміґрації. Нашим моральним обов'язком є причинитися до успіху СКВУ і скласти на цю ціль щедрі пожертви.

Праця на внутрішньому відтинку

Перед нами в нашій щоденній праці стоять дуже важливі проблеми і на внутрішньогосподарському відтинку: як зберегти себе, а особливо українську молодь, в чужому оточенні від розгублення і денаціоналізації; які ідеї, методи та організаційні форми треба застосовувати у роботі на місцях, щоб якнайдовше втриматися на хвилях зрадливого чужого моря.

Наші визвольні ідеї

Ми є представниками українського поневоленого народу. Наша ціль — пропаґувати і обороняти українську правду перед зовнішнім світом та допомагати своєму народові в боротьбі за незалежну державу. Навіть найпримітивніші народи світу здобули свою незалежність, а чому ж наш 45-мільйоновий народ, що має давні державно - історичні та культурно - релігійні традиції, мусить перебувати у московському колоніяльному поневоленні?

Деякі національні еміґраційні групи в ЗДА у минулому багато допомогли своїм народам здобути державну незалежність. Нема сумніву, що й наше свідоме громадянство, а особливо високошкільна молодь, активно виступлять в обороні української правди, якщо ми сконкретизуємо наші визвольні ідеї, поліпшимо методи своєї праці і будемо діяти зорганізовано.

Організаційні справи

УККА є складовою частиною СКВУ, всі постанови якого будуть здійснюватися на місцях через Відділи УККА. Тому перед нами стоїть проблема: як від імпровізації і самопливу перейти до пляновости, тобто перебудувати Відділи УККА на дальшу мету.

Коли візьмемо наші найбільш стабільні церковні та забезпеченеві організації, що існують і розвиваються в умовах еміґрації вже довгий час, то побачимо, що вони побудовані на засадах індивідуального членства та членських вкладок, які служать матеріяльною базою їх існування.

Найбільший вплив серед української еміґрації має Церква, бо вона кожної неділі має живі контакти із своїми членами. Наші забезпеченеві організації здійснюють свої контакти з членством через своїх секретарів і організаторів, які збирають членські вкладки та приєднують нових членів.

Впорякування Відділів УККА

УККА — українська репрезентативна установа, до якої входять українці: і православні, і католики і євангелики, і союзовці, і провидінці і т. д. Тобто, за своєю ідеєю УККА мав би бути найбільш численною і економічно сильною організацією. Але в дійсності ще так не є. Бо Відділи УККА, що творять головну силу Централі УККА, організаційно ще не впорядковані.

Багато конґресових діячів в українських осередках не усвідомили собі, що головна сила УККА, як і кожної української організації, в організації індивідуального членства, в живому контакті з українськими родинами, в підборі мужів довір'я — збирачів датків на УНФ, що служить матеріяльною базою для праці УККА.

Організація індивідуального членства і збірка на УНФонд вимагають великого напруження, постійних кадрів — організаторів індивідуального членства. Багато ідейних збирачів уже виснажились і стали неактивними. Члени Управи Відділу збіркою на УНФонд мало цікавляться, бо Відділи УКК УНФондом не користуються, а займаються переважно партійними суперечками, що послаблюють громадську працю та вносять розбиття в громаді.

Підбір відділових працівників

Декому видається, що Управа Відділу УККА мусить лише скликати наради представників місцевих українсь-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Леонід Полтава

У НАРОДІВ ВОЛЬНИХ КОЛІ...

(репортаж)

(1)

Тайвань — Формоза

Пролетівши кілька тисяч миль, м'яко осідає на велетенському летовищі реактивний красень компанії „Люфтганза". Один за другим виходять пасажири. Більшість із них — це учасники першого конґресу Світової Антикомуністичної Ліґи: дипломати, міністри, видатні діячі різних держав, політики, науковці ... Кожний репрезентує свою організацію і свою країну. А їх, цих країн — 72.

Тут поруч, приязно про щось розмовляючи, проходять мусульмани, християни, буддисти ... Данський міністер Крафт, італійський міністер Льомбардо, довголітній голова СЕАТО д-р Гернандес із Філіппін, ще донедавна прем'єр республіки В'єтнаму Фан Ю Квайт; член сенату Туреччини, який супроводив прем'єра Туреччини Демереля до Москви (і, додамо, до Києва, про що згадуємо далі), сенатор Феті Таветоґлу ... І між ними, на цьому тайпейському летовищі, з літаками, що стоять у бойовій поготівлі, — бачимо так добре знайомих українцям на рідних землях і за кордоном двох невтомних: президента Центрального Комітету Антибольшевицького Бльоку Народів (АБН) Ярослава Стецька і керівника Пресбюра АБН та редактора його видань пані Славу Стецько. Їх, як давніх друзів, вітають господарі вільного Китаю — президент Азійської Антикомуністичної Ліґи Ку Ченґ-канґ, прозваний за незвичайну витримку ще в боях на материку і не меншу тепер „Залізною Людиною Китаю", і секретар китайської Антикомуністичної Ліґи Шао Цу-ґванґ.

Могло б здаватися дивним: між цими представниками держав — люди, які лише змагаються за Українську Державу; між речниками вільних народів — речники підневільних, і то речники настільки вже повноправні, що в резолюції І-ої конференції Світової Антикомуністичної Ліґи проти торгівлі вільних країн з комуністичними деспотіями так і названо: Канада, Куба, Коста Ріка, Італія, Україна, ЗДА, Німеччина ..."

З інших літаків зійшли на гостинну землю відомий українцям у вільному світі діяч, президент УККА д-р Лев Добрянський, видатний діяч з рамени ПАБНА і Комітету Поневолених Націй П. Чопівський. Вони прибули в складі делеґації із ЗДА, під керівництвом кол. члена Сенату Волтера Джада — голови Комітету проти прийняття комуністичного Китаю до ОН (який, до речі, повернувшись із Формози, з тієї конференції, звітував особисто президентові Линдонові Б. Джансонові про її перебіг та резолюції).

Людям не дано робити чудес. Великі і найбільші успіхи можна пояснити в першу чергу великою і найбільшою працею. Щоб розповісти докладніше про значний успіх ідей АБН на І-му Конґресі Світової Антикомуністичної Ліґи, треба повернутись у минулі десятиріччя, на рідні землі, до ОУН і УПА в 1943 році.

Як постав Антибольшевицький Бльок Народів?

Клич ОУН і УПА „Свобода народам, свобода людині!" можна побачити на дереворитах упівця-підпільника, мистця Ніла Хасевича. То не тільки видатні мистецькі твори, а й політичні документи. В час розгулу з одного боку фашизму, а з другого — комунізму, нищення України і топтання елементарних людських прав, на Волині, в Житомирщині, був створений Антибольшевицький Бльок Народів, до якого ввійшли представники ОУН-УПА і 13 інших, крім українського, народів СССР. Це була відповідь наперед, підготова до назріваючих подій — до остаточного проламання фронту большевиками, отже й затоплення Сходу Европи московськими червоними ордами, на зміну гітлеризму.

Але треба піти ще далі, повернутись до 1941 року. 30 червня того року у Львові проголошено відновлення Української Держави. Цей Акт благословили окремими Посланнями Митрополит Андрей Шептицький і Владика УАПЦеркви Полікарп.

Революційний виступ ОУН проти гітлерівських колоніяльних плянів щодо України викликав приступ люті у „фюрера". Ґестапо заарештувало сл. п. Провідника ОУН Степана Бандеру, Ярослава Стецька, як прем'єра Тимчасового Правління, та багатьох інших видатних діячів. У присутності полк. Бізанца, держ. секретар Б'юлер в уряді Ген. Губернаторства в Кракові вимагав від Степана Бандери: „Ви мусите відкликати цей акт" — на що почув гідну відповідь: „Цей Акт ніколи не буде відкликаний". Кожному відомо, що було після цього, а Ярослав Стецько має й тепер після кацету в Саксенгавзені знищене здоров'я.

У 1946 році, в Мюнхені, під незмінним гаслом „Свобода народам, свобода людині!" був скликаний І-ий Конґрес Антибольшевицького Бльоку Народів, і його президентом став Ярослав Стецько. До АБН ввійшли представники нових неросійських народів і країн, що їх захопила Москва в Европі у висліді короткозорих ялтинських і потсдамських постанов. Так АБН став на шлях розширення поля своєї діяльности.

У 1948 році засяг дії, веденої представниками АБН, поширивсь: в Единбурзі, у Великій Британії, відбулась Европейська Конференція АБН, і так дійшло до співпраці з антикомуністичними організаціями Західної Европи.

У 1955 р. з ініціятиви президента ЦК АБН і з участю його колеґ, з рамени АБН був укладений в Тайпеї договір про співпрацю з Антикомуністичною Ліґою Народів Азії, для боротьби проти комунізму і московського імперіялізму.

У 1957 р. АБН уклав договір з Міжамериканською Конфедерацією для Захисту Континенту, до складу якої входять представники 22 країн, у тому числі й кубинські революціонери-націоналісти — вороги режиму Кастра.

У 1958 р., в зв'язку з поширенням дій АБН та інших міжнародних антикомуністичних організацій, у Мехіко відбулась конференція для підготови скликання Світового Антикомуністичного Конґресу. Там були представники 58 націй світу.

У 1966 році міжнародні антикомуністичні організації, зокрема АБН, ухвалили скликати на 1967 рік перший Конґрес Світової Антикомуністичної Ліґи, про який була згадка на початку цього репортажу.

30 червня 1967 р. в Західній Німеччині постала Европейська Рада Свободи, членом якої став АБН. До того часу Антикомуністична Ліґа Народів Азії відбула вже 12 конференцій, ухваливши резолюції, які вислано на руки численним державним мужам вільного світу і які викликали несамовиту лють у Хрущова і в сучасного „колективного керівника" Л. Брежнєва (московська „Правда", хоч-не-хоч, звітувала про ці конференції, називаючи Я. Стецька ... „білоеміґрантом").

(Далі буде)

ЩЕ ТІЛЬКИ 14 ДНІВ ДО ВЕЛИКОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ, ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ В МЕДІСОН СКВЕР ГАРДЕН В НЮ ЙОРКУ В СУБОТУ, 18 ЛИСТОПАДА 1967 О ГОД. 10-ІЙ ПЕРЕД ПОЛУДНЕМ З НАГОДИ ПЕРШОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. ПЛЯНУЙТЕ СВОЮ УЧАСТЬ У ЦІЙ ПОДІЇ.

МЕТРОПОЛІЯ НЮ ЙОРКУ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛА 25-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УПА

Ню Йорк. — Близько 900 осіб, в тому понад 70 на спеціяльні запрошення, та 110 колишніх Вояків і Старшин УПА, взяли участь у Бенкеті на відзначення Срібного Ювілею УПА, що відбувся з ініціятиви Крайового Комітету в ЗДА, під керівництвом Лева Футали-Лагідного, і голови Бенкетового Комітету мгра Івана Винника, голови ГУ ООЧСУ.

У суботу 21 жовтня, в готелі „Комодор", ще перед вечірнім Бенкетом, відбувся в присутності 200 осіб Святочний Апель, з внесенням комбатантських та сумівського прапорів і роздачею Золотих Хрестів УПА Воякам і Старшинам УПА, які в кількості 110 осіб прибули до Ню Йорку. Церемонію відкрив голова ГУ Т-ва кол. Вояків УПА ім Тараса Чупринки Микола Грицков'ян, в УПА — Макаренко. Присутні вшанували пам'ять усіх загинулих в революційному підпіллі та в лавах УПА однохвилинною мовчанкою. В присутності представників деяких родин загинулих бійців, представників ГУ Т-ва кол Вояків УПА з Канади, в особах інж. М. Кошика-Горка і Володимира Макара - Вадима, Братства кол. Вояків УПА з Німеччини та багатьох ін. організацій, останній голова Тимчасового Українського Правління, нині голова ЦК АБН Ярослав Стецько в асисті старшин УПА роздав відзнаки Золотого Хреста 110 Воякам і Старшинам УПА, в тому трьом жінкам, та потім виголосив промову, в якій підкреслив, що Золотий Хрест УПА — це пригадка про обов'язки вояків, які не скінчилися і не закінчаться аж до досягнення мети УПА — здобуття Державности України. Святочний Апель закінчився словом - подякою Воякам і Старшинам, присутнім і тим, які ніколи вже не зможуть одержати заслуженої відзнаки. Апель закінчився спільним відспіванням „Ще не вмерала Україна".

Увечері, в залі готелю „Комодор", прикрашеної тризубом, мечем та написом „УПА, 1942 — 1967" на чорно-червоному тлі, виконання мистця Володимира Ласовського, — о 7-ій год. розпочався Бенкет на відзначення 25-річчя створення УПА. Тостмайстром був ред. Ігнат Білинський. За столами Почесної Президії засіли близько 70 осіб, в тому члени родин загинулих Героїв УПА, Впр о. Юрій Височанський, ЧСВВ, який благословив страву, Президент УККА д-р Лев Добрянський, голова ЦК АБН і Европейської Ради Свободи Ярослав Стецько з дружиною, генерал-полковник Павло Шандрук, конгресмен Г. П. Фіш, д-р Юстин Дж. Епп — професор Ля Саль коледжу з Філядельфії, представники амбасад і постійних місій в ОН від Південного В'єтнаму та від Національного Китаю (Формози), репрезентанти УНСоюзу д-р Я. Падох, п-ні М. Душник і п-ні Демидчук, згодом долучився Головний Предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір з дружиною, представники майже всіх Управ українських товариств і організацій на терені Ню Йорку, закордонні представники АБН та ПАБНА, Отаман Гнат Білий від Вільного Козацтва, представники комбатанських організацій — від і Дивізії УНА, Т-ва кол. Вояків УПА в Канаді, Т-ва кол. Вояків УПА в Німеччині, представники Пласту і СУМ-у та ін. Американський національний гимн відіграла піяністка Хризанта Зубрицька, український національний гимн виконала, стоячи, майже тисячна заля, після того, як хорунжі внесли багато українських прапорів.

Голова Крайового Комітету пор. УПА Лев Футала-Лагідний ,вітаючи гостей, серед яких за окремими столами сиділи кол. Вояки і Старшини УПА з дружинами ,нагадав, що 25 років тому перед Україною був вибір: покірно коритись обом окупантам, або ж братись за зброю, що Україна й зробила, записавши золоту сторінку в історії боротьби народів за свою волю і державну незалежність. Боротьба УПА закінчилась фізично, але ідеї не вмирають, революційне підпілля діє, і ми тут — почуваємо себе далі Воями Національної України. Тостмайстер ред. І. Білинський, представивши Почесну Президію, передав слово ген.-полк. Павлові Шандрукові, який висловив жаль, що йому особисто не вдалось бути в лавах УПА, та спеціяльно звернувся до української молоді, заклинаючи її змагатись далі за державність України — різними формами боротьби проти Москви.

Потім промовляв представник американської організації За Відповідальний Патріотизм, і відтак відбулась церемонія вручення Золотого Хреста УПА Батькам, Матерям та родинам покійних Героїв УПА, в тому й батькові відомого публіциста Йосипа Горнового — П. Дякову, та багатьом ін., яких оплесками вітала заля. Церемонію розпочав голова Капітули Золотого Хреста Мирослав Климко-Ярема, який зазначив, що Золотий Хрест є перш за все вшануванням загиблих Героїв революційного підпілля та УПА, смерть яких закликає до дальшого бою всіх живих синів і дочок України. Золотого Хреста УПА вручав кол. Голова Тимчасового Правління Ярослав Стецько, в асисті старшин УПА С. Голяша-Мара і М. Фриза-Вернигори; секретар Капітули Золотого Хреста Л. Футала-Лагідний називав прізвища, в тому і редактора „Свободи" Вячеслава Давиденка, рідний брат якого загинув як лікар у лавах УПА. Всіх відзначених Золотим Хрестом було 110 осіб. У короткій промові п. Я. Стецько підкреслив, що Золотий Хрест УПА — це пригадка про незакінчену боротьбу України та інших поневолених народів проти імперіялізмів та диктатур, у тому в першу чергу — Москви, та що в Україні живуть ідеї УПА і підростає нове покоління Симоненків. У мистецькій частині-перерві співак Вол. Лудін виконав у супроводі піяністки п-ні Калини Чічки-Андрієнко дві пісні, а в кінці Бенкету ще дві, в супроводі бандури, зібравши рясні оплески залі. Промовляли: Впр. о. Ю. Катрій, ЧСВВ і д-р Юстин Епп, котрий назвав Україну зразком боротьби за свободу власну і поневолених народів і нагадав, що в 1959 р. Американський Конгрес виніс і нині зобов'язуюче рішення за розкол імперії СССР. Як до друзів-однодумців промовляв представник амбасади В'єтнамської Республіки і член постійної місії Південного В'єтнаму при Об'єднаних Націях Фен Ю Ге, англійською мовою, заявивши, що В'єтнам і Україна мають спільних ворогів: Пекінг - Москву. „Ваша славна УПА не мала допомоги від світу, ми її маємо, і ми таки переможемо імперіялістичний комунізм". З палким привітом до Упівців звернувся головний Отаман Вільного Козацтва П. Білий та ін. Потім тостмайстер подав повідомив про багато десятків листів і телеграм - поздоровлень: від Блаженнішого Кардинала Иосифа Сліпого, від Владики Архиєпископа Амврозія з Риму, від Владики Івана Бучка, від Владики Йосифа Шмондюка, від Владики Ярослава Габра, від спеціяльного асистента Президента Линдона Б. Джансона Мерлі Ватсона, багатьох сенаторів, конгресменів, губернаторів, посадника Ню Йорку Дж. Ліндзея, від якого вітав громаду консілмен Ню Йорку Метью Трой особисто, від Представництва Хорватів, та ін. Народів АБН, від Ліги Визволення України з Канади, від бельгійця-упівця інж. Альберта Газенбрукса, від капітана армії ЗДА Петра Саболя-Зелінського молодшого, який недавно повернувся з боїв у В'єтнамі, і дід та ін. родичі якого загинули в лавах українських Армій, в боротьбі проти Москви, та від ін. осіб, товариств і організацій. Вітав Вояків УПА і гостей голова Об'єднаних Організацій Ню Йорку Роман Гуглевич, голова Американської Християнської Молоді і секретар ПАБНА Т. Дженнінг, кол. конгресмен Гамілтон Фіш, представниця жінок, які боролись у лавах УПА, п-ні М. Голяш, член Українського Червоного Хреста, голова ПАБНА д-р І. Дочев, від І-ої Дивізії УНА Василь Забродський; був зачитаний лист-привіт від амбасадора Корейської Республіки, Вільного Китаю, та ще декілька привітів. Після блискучого виконання думи і повстанської пісні співаком-бандуристом Вол. Лудцевим, заключне слово виголосив голова ГУ ООЧСУ і голова бенкетової комісії І. Винник, підкресливши необхідність дальшої боротьби проти Москви, у країнах поселення, всіми силами і засобами — для оборони прав українського народу та перемоги Української Правди. „Ми не можемо ждати слушного часу, — сказав мгр. І. Винник. Кожний день є слушним часом для боротьби за волю людини і народів"!

Вся заля стоячи співала „Не пора", і в електричному сяйві золотом блищали на грудях вояків і рідних Хрести УПА.

Окремі сцени з бенкету фільмував п. Григорій Мокляк, який зафільмував також велику Виставку видань УПА та про УПА, дбайливо споряджену в готелі „Комодор" д-ром Олександром Соколишином і п. Василем Харуком. Виставку оглянули до 600 осіб.

Наступного дня, у неділю 22-го жовтня, в залі „Фешен Інституту" відбулась прем'єра п'єси „Недосяжні" на упівську тематику, Л. Полтави, силами Театру у П'ятницю з Філядельфії, під керівництвом реж. Володимира Шашаровського. На виставу, що мала технічні недотягнення, дивились круглої 500 глядачів, між ними голова ЦК АБН Ярослав Стецько із дружиною, п-ні Слава Стецько. Багато оплесків зібрали актори Театру у П'ятницю, обдаровані в кінці вистави, як і автор п'єси, квітами. Перед початком прем'єри вступне слово виголосив голова Відділу ООЧСУ в Ню Йорку мгр М. Твардовський, після вистави — голова Осередку СУМА у Ню Йорку Корнель Василик. Заключну сцену після прем'єри зафільмував п. Ярослав Кулинич.

Два дні урочисто відзначення Срібного Ювілею постання УПА пройшли в Ню Йорку гідно і величо та були не тільки святкуванням, а й мобілізацією української людини до дальшої боротьби, за завершення Української Національної Революції. (Н. Н.)

Подвійний успіх молодого подружжя Червінських

Ігор і Таїса Червінські

Молоде подружжя Ігоря і Таїси, з дому Залуської, осягнуло в тому самому дні, 11 червня 1967, подвійний успіх у своїх студіях. Інженер Ігор М. Червінський одержав у цьому дні у святочній церемонії ступінь магістра цивільної інженерії, а його дружина Таїса ступінь бакалявра мистецтва в ділянці мов і літератури під час святочної імпрези в Міському Коледжі в Ню Йорку, у високій школі, в якій вони обоє студіювали.

Інженер Ігор М. Червінський закінчив раніше студії в Нюарському Коледжі Інженерії зі ступенем бакалявра цивільної інженерії і поступив на працю в ролі інженера у Відділі Постачання Води міста Ню Йорк. В 1966 році інж. Червінський одержав диплом реґістрованого професійного інженера стейту Ню Йорк і після цього теж аванс на праці, обіймаючи пост старшого інженера у Стейтовому Відділі Здоров'я.

Тепер, інж. І. Червінський почав дальші студії в нюйоркському університеті для здобуття ступеня доктора цивільної інженерії.

Його дружина Таїса Червінська, мати п'ятирічного сина Юрка, студіювала та опікувалася своїм сином на спілку зі своєю матір'ю, мгром Наталією Залуською. Закінчення студій із ступенем бакалявра в ділянці мов і літератури англійської та французької — це необичайний успіх молодої матері.

Вся рідня інж. Ігоря М. Червінського, є членами УНСоюзу. Мати Таїси Червінської, мгр Наталія Залуська працює в Головній Канцелярії УНСоюзу. Н. Н.

Рочестер, Н. Й.

ГОСТИННИЙ ВИСТУП „КАРАВАНИ"

Заходом місцевої Станиці І. У. Дивізії, та 49-го Відд. СУА завітала до Рочестеру 8 жовтня мистецька група „Каравана" з гумористом М. Понеділком.

„Каравaною" керує мгр. Б. Бемко, до її складу входили: мгр. М. Длябога, інж. архіт. Л. Калинич і мгр. Р. Канюка. Акомпаніювала п-на Марійка Геча.

Виступ того ж Квартету і згаданого гумориста був для українців, стужених вже за дійсно артистичною музикою і правдивим українським гумором, неначе манною з неба.

Доказом захоплення публіки, яка вщерть наповнила залю, були оплески, які вибухали по кожній точці програми.

Що я особливо ціню, то це те, що ці наші мистці не пускалися на дешеві лаври таких диких вигуків, чи високих, від яких аж кишить у виступах чужинецьких ревелерсів. Тому честь і слава вам, Панове Молодці, і щира дяка та найкращих успіхів у майбутньому!

Петро Зубрицький

Філядельфія, Па.

ДІЯЛЬНІСТЬ МИСТЦІВ

Усім відомо, що я не мистець, а все ж таки хочу дещо написати на мистецькі теми.

15 років тому з ініціятиви Злученого Українського Американського Допомогового Комітету і зусиллями наших мистців зорганізовано Українську Мистецьку Студію у Філядельфії. За короткий час Студія стала поважною культурною станицею в нашій громаді. Там постійно діються цікаві і пожиточні речі: навчання студентів, виставки творів найкращих наших сучасних мистців, товариські вечірки, відчити — тощо. На навчальному відтинку Студія зробила велику роботу. За минулий час через Студію перейшло півтори сотні студентів. Багато з них — завдяки добрій підготові у Студії — дістали стипендії на дальшу науку, покінчили вищі, американські мистецькі школи, відбули подорожі по Европі і тепер є кваліфікованими мистцями, які включаються в українські мистецькі організації.

Ось як описує це один з малярських поетів:

Багато ділось там див —
за тих п'ятнадцять років,
Не один „геній" в Студії
прів, як ставив перші
кроки...
Дехто мистцем пішов у світ,
щоб слави здобувати,
А Студія далі там стоїть,
щоб інших научати.

Усе, що досі мистці організували у Філядельфії, було на високому, культурному рівені, — навіть забави, що їх названо „мальованою кавою". Кольоритність і настрій тих забав учасники не можуть донині забути. Мистців відзначив власними силами видають уже відомий журнал „Нотатки мистецтва".

Але ось цим разом вони дали справжній мистецький фестиваль. 21 жовтня була відкрита виставка праць бувших студентів Студії. Цю виставку зорганізувала сама мистецька молодь в залі Студії. Кульмінаційним пунктом святкування був величавий бенкет і баль мистців в Кристалевій Залі готелю Бенджемін Френклін у Філядельфії, 28 жовтня.

В часі бенкету і балю на залі було багато визначних гостей і відомих мистців.

Мистці власними силами і великою жертвенністю вдержують мистецьку студію уже 15 років; не надокучають нам проханнями про допомогу, тож нашим обов'язком є приходити їм завжди з допомогою.

Д-р Володимир Ґалан

Українська громада в Маямі візьме участь в СКВУ

Ми маленька частинка українського народу, українці Флориди, засилаємо свої щирі побажання, щоб Світовий Конгрес Вільних Українців задемонстрував перед світом зрілість і готовість Українського народу на Самостійність України. У всіх присутніх на Конгресі мусить бути в серці й в думці лише одно почуття: єдність і Самостійна Соборна Україна. З такими думками ми відбули 22 вересня засідання Українського Центрального Комітету в Маямі, на якому вибрали нову Управу на 1967-68 р. До Управи вибрали голово Степана Ковальчука, секретарем п-ні Олімпіаду Побудинську, касиром п-ні Марію Венгльовську. Попередній голова пан Богдан Бакай відмовився від головства через перевантаження. До Укр. Центр. Комітету належать такі організації: Укр. Амер. Клюб — делегати: Богдан Бакай, Степан Ковальчук; Укр. Православна Церква — делегати: Катерина Годівська, Володимир Черватюк, Відділ ч. 17 ім. Олени Теліги СУА — Марія Венгльовська, Ольга Павлова, Від. ч. 368 УНС — Олімпіяда Подубинська, Стефан Венгльовський, Українське Т-во старших віком — Ева Бойчук, Олекса Лисий.

На зборах Українського Центрального Комітету рішено відзначити 5 листопада, 50-річчя збройних сил України і проголошення 3-м Універсалом Української Народної Республіки, а також відзначити всіх тих, що зложили своє життя на вівтар Батьківщини у боротьбі за Самостійну Соборну Україну.

Український Центральний Комітет Маямі уповноважнює голову УЦК С. Ковальчука репрезентувати маямську українську громаду на СКВУ. Зі своєї каси УЦК призначив 50 дол. на фінансову допомогу СКВУ. Відділ ч. 17 ім. Олени Теліги СУА ухвалив 25 дол.; відділ ч. 368 УНСоюзу 25 дол.

Центральний Комітет звертається до всіх організацій, щоб в найближчому часі всі організації й свідомі українці в Маямі також виконали свій національний обов'язок й склали відповідну жертву на покриття видатків Світового Конгресу Вільних Українців.

За Український Центральний Комітет в Маямі
Олімпіяда Подубинська

ЧОГО ОЧІКУЄМО ВІД СКВУ?

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ких організацій, вибирати з них Управу, яка керуватиме організаціями і через них здійснюватиме свої контакти з членством. Одначе, досвід показав, що Управа Відділу, складена лише з представників організацій, мало діяльна, бо головною підставою кожної організації, як уже згадано, є індивідуальне членство.

Тому Централя УККА перед загальними річними зборами повинна пригадати Відділам, що їх Управи вибираються на зборах платників УНФонду згідно з персональним підбором кандидатів за їх працездатністю.

Відділ УККА поживлює і координує працю місцевих українських організацій, але здійснює безпосередні контакти з усіми українськими родинами через своїх мужів довір'я — збирачів. Нема у нас ліпших або гірших громад, а є ліпші або гірші методи праці.

Наші потенціяльні можливості

Одна з чотирьох наших забезпеченевих організацій — УНСоюз, що існує вже три чверті століття, досягає свого 100-тисячного членства і має 33 мільйонів долярів. УККА, як загальнонаціональна організація, репрезентує 1-1 1/2 мільйона української еміграції, але зорганізовано лише круглої 10.000 членів - платників УНФонду.

Отже, УККА має великі потенціяльні спроможності свого росту, якщо Централя скріпить свої Відділи та зацікавить їх збіркою на УНФонд, залишаючи Відділам 20-25% збираних грошей.

В УККА працюють представники всіх наших забезпеченевих організацій, які знають вагу індивідуального членства і знають методи організації членів. Тому Централя УККА має створити Організаційну референтуру і приступити до організації членства з таким розрахунком, щоб до скликання Х Конгресу мала 50-100 тисяч платників УНФонду та багато більше, як має т е п е р, діти і молоді, охоплених школами українознавства та молодечими організаціями.

Перебуваючи в умовах чужого оточення, ми не можемо жити ілюзіями минулого, плисти за течією, гадати та вичікувати. Треба пристосовуватись до реальних обставин і плянувати працю на дальшу мету на підставі вже перевірених фактів. Тоді успіхи наші будуть багато кращі.

Т. Тещук

ЗГАДУЮТЬ ПРО ГЕТЬМАНА, ПРО ПЕТЛЮРІВЦІВ

Із спогаду Ф. Валаха із с. Вихвостів, про якого редакція „Молоді України" з 28-го жовтня зазначає, що „він і тепер працює в колгоспі": „Утік я від німців у вісімнадцятому році, прийшов додому, тут ще гетьман хазяйнував. Він, правда, скоро вшився, зате банд кругом повно. Ніхто не зважувався на голову сільради йти. Упала на мене. А мені що, — я вже й у тюрмі сидів. Не одержували ми ні коп'я. А робота — чи ж така, як нині. З району наказують: не спіть, товариші, ночами, — банди скажеються .Не спали ми, і збирали продукти, й самі не раз ходили проти банд..."

У ТРЕТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ
сл. п.
Полк. АНДРІЯ МЕЛЬНИКА
БУДЕ ВІДПРАВЛЕНА
В НЕДІЛЮ, 5-ГО ЛИСТОПАДА 1967 РОКУ
В КАТЕДРІ СВ. О. НИКОЛАЯ В ШИКАГО
О ГОД. 12:45 ПІСЛЯ БОГОСЛУЖЕННЯ
ПАНАХИДА
НА ЯКУ ЗАПРОШУЄ
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
15-ИЙ ВІДДІЛ ОДВУ ІМ. Ю. ВАССИЯНА
В ШИКАГО, ІЛЛ.

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — „Брітаніка", Вашингтон, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи відбудуться в неділю 5-го листопада о год. 2.30 по полудні на грищі Едісон Стадіону при 29-ій і Клірфілд вулицях у Філядельфії.

„Чорноморська Січ", Нюарк — „Флаєрс", Балтимор, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи відбудуться в неділю, 5-го листопада о год. 2.30 по полудні на Міському Стадіоні при Блумфілд евню в Нюарку.

УСК Ню Йорк — Н. Й. Гота, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 5-го листопада о год. 2.30 по полудні на грищі „Плятдойче фольксфестпарк" Стадіону у Франклін Сквер, Лонґ Айленд, Н. Й.

УСК ВІДЗНАЧИТЬ СВЯТОЧНО СВІЙ ЧЕМПІОНАТ НАФСОЮЗУ

В суботу, 4-го листопада, в залі УНДому при 140 Друга евню в Ню Йорку відзначатиме Український Спортовий Клюб під час Осінньої Забави чемпіонат „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу, що його здобула перша дружина УСК-у в минулому сезоні, як теж чемпіонат найменших футболістів дружини школярів у своїй групі. Всім змагунам дружин першунів будуть вручені святочно пам'яткові трофеї.

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ТРИЗУБ" 0:3 (0:3)

Нюарк 29 жовтня. — Ці відплатні лігові змагання відбулися в рямцях „Українського Дня", що його влаштувало УСТ „Ч. Січ" під патронатом місцевого відділу УККА з нагоди 25-ліття створення УПА та 50-річчя проголошення Самостійности України і Відродження Збройних Сил України. 1 200 глядачів, в тому числі багато молоді, прибули на цей величавий міський стадіон, на щоглах якого повівали американський і український прапори. Програма дня розпочалася о год. 11.30 рано футбольними змаганнями за Чашу Ню Джерзі дружин „Ч. Січ" (аматори) — „Скоґлетті" з кінцевим вислідом 0:2. О год. 1.30 відбувся атракційний виступ на площі великої танцювальної групи парафіяльної школи св. Івана Хрестителя в Нюарку під мистецьким керівництвом п-ва Салабунів. В половині змагань група старших танцюристів виконала ряд народних танків і була нагороджена бурхливими оплесками.

Після першого виступу юних танцюристів голова УСТ „Ч. Січ" представив присутнім визначних українських і американських гостей. Між ними був голова місцевого відділу УККА д-р В. Гук а пізніше несподівано загостив в супроводі отців українських католицьких церков в Нюарку і околиці Преосвященний Єпископ А. Сапеляк з Арґентини. З американських гостей, деякі з родинами, прибули: стейтові сенатори — Н. Ферніколя, Дж. Гіблін, М. Ґолдман, Г. Інґ, В. Адоніціо; із стейтової Асамблеї: П. Полікастро, Р. Овенс,Г. МкНені Дж. Кутнер; із так зв. Фріголдерс: М. Келі, Б. Ґордон, Е. МкКенна, Лі Рой Ді Альоя і М. Де Бавм. Приїхав із Трентону на цю імпрезу губернатор Ричард Гюз, на жаль з деяким опізненням. Не бажаючи звертати на себе уваги глядачів, після кількахвилинної зупинки, він від'їхав до столиці стейту.

О год. 2.45 д-р В. Гук, голова відділу УККА в Нюарку-Ірвінґтоні, офіційно відкрив свято, після чого відіграно американський та український гимни. Почесний викоп м'яча довершила Андрія Кейбіда, Міс Союзівка на 1967-68 рік. По спільній знімці суддя Дж. Конор дав знак започаткувати футбольні змагання. Як і всі попередні точки програми, завзяті але фер, змагання залишили на присутніх незабутнє враження. „Тризуб" від самого початку зустрічі накинув дуже швидке темпо і вже в перших хвилинах напасники гостей затривожили воротаря „Ч. Січі", сильними стрілами: Палети, Ґілерма, Педра і старого, але жвавого „діда" Ферейри. „Ч. Січ", що через різні причини, а головно контузії, виступила до цих змагань без оборонця Воробця, обидвох помічників Каздоби і Німерчинського та центру нападу Кузмана, була змушена оборонятися всіми силами. Першого ґоля для „Тризуба" здобув Педра з гарної акції свого нападу в 15ій хвилині. П'ять хвилин пізніше, в замішанні поблизу карного поля, Педрас, не без вини воротаря Махника, післав м'яч у правий кут воріт „Ч. Січі". Зденервований своєю помилкою зробив Махник ще більшу, пропустивши крізь руки м'яч зі стрілу Ферейри в 25-ій хвилині. Вислід 3:0 залишився незмінним до закінчення зустрічі. Рівень гри значно піднісся в другій половині. Заступники відсутніх футболістів „Ч. Січі", яких ми згадали попередньо, вже краще розуміли своїх партнерів, чим причинилися до більш різноманітних дій нападу „Ч. Січі". Енерґійні і добре зіграні дефензивні лінії „Тризуба", та знаменитий воротар Тарнавський мали вже значно більше роботи. До втрати хоч би одних воріт вони не допустили. Справились з більшим успіхом в другій півгрі теж оборона і воротар „Ч. Січі", який в цьому часі зловив кілька небезпечних стрілів Ферейри, Полети і Пасачі.

В дружині „Ч. Січі" вперше виступили три нові змагуни, з яких на відмічення заслужили: Кремоніні і новоприбулий з Юґославії Олександер Ніколіч. Склад „Чорномр. Січі": Махник, Бест, Кремоніні, Павлишин, Яковина, Зенон Снилик, Ніколіч, Чайка, Чіяфітель, Чижович, Л. Вільчак, Берновин, Воканті. Склад „Тризуба": Тарнавський Болес, Вотсон, Трік, Луна, Каранца, Ваґнер, Пасачі, Полета, Педра, Ферейра, Ґемінез Штубе, Літинський.

Після змагань в домівці УСТ „Ч. Січ" відбулося скромне спільне прийняття для змагунів обидвох дружин та членів Управи.

Український День пройшов і закінчився повним моральним успіхом для „Ч. Січі". На загальне бажання численних батьків і ентузіяста українського спорту о. Я. Дибки, директора парафіяльної школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, Управа „Ч. Січі" пропонує вільний вступ для усієї української молоді до 14-го року життя на всі інші змагання „Ч. Січі" в Нюарку.

О. Твардовський

УСК — ГРЕЦЬКО-АМ. СК 0:0

Ню Йорк, 29-го жовтня. Футболісти УСК-у знову закінчили нерішеною мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу, поділившись із Грецько-Ам. СК точками. Оба суперники показали добру гру на високому рівні та провели зустріч у швидкому темпі. В першій півгрі греки мали дуже добру нагоду здобути ворота з карного за руку МекКулі, але цей карний удар проминув ворота УСК-у „на центиметри". Дружина УСК-у мала теж декілька добрих нагод здобути ворота. В одній із них Ганнавей з віддалі трьох метрів, сам-на-сам з воротарем, перекинув м'яч поза ворота. Цей же змагун прогайнував ще ряд інших нагод і був справді найслабшим змагуном зустрічі.

Дуже добре заграв Смага, як теж два канадійці, Дімейн і Гарві, та Аріяс. МекІнелі знову не заграв цілих змагань, бо все щось йому „не везе". Чи не краще б замінити його іншим змагуном?

УСК резерва — Грецько-Ам. СК рез. 1:2.

І. Дзядів

— о —

ВІСТКИ ПРО „КИЇВ" ІЗ РОЧЕСТЕРУ

Сумівська футбольна дружина „Київ" нарешті почала вигравати змагання після ряду невдач у розграх Рочестерської Ліґи (досі одна виграна і три програні). В неділю, 22-го жовтня, відбула дружина „Кисва" змагання за професійну чашу Америки з першуном Боффалівської Футбольної Ліґи „Саймон Пюр" і здобула перемогу 1:0.

Тиждень пізніше, 29 жовтня, „Київ" розіграв змагання із циклу гор за аматорську чашу Америки з місцевою дружиною „Джермен-Амерікен" і знову вийшов переможцем із рахунком 2:0. Ворота для „Кисва" здобули: Д. Когут і Б. Ілісвський.

Теперішній склад Сумівської дружини „Київ" скріплений добрими змагунами. Цим підкріпленням є брати Дмитро і Михайло Когути, Володимир Латюк, Дмитро Тимченко та Володимир Компанієць. Можна сподіватись, що після повороту до дружини змагунів-студентів коледжів „Київ" стане одною із кращих дружин міста Рочестеру.

М. М.

— о —

ВДАЛА ІМПРЕЗА „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ"

„Український День", що його влаштувала „Чорноморська Січ" в Нюарку під патронатом місцевого ВідділуУККА разом із футбольними змаганнями „Ч. Січі" із „Тризубом", був дуже вдалою імпрезою і заслуговує на окрему увагу всіх наших футбольних клюбів. Цього рода імпрези притягають на змагання людей, яким треба якогось поштовху, щоб вони прийшли перший раз на футбольні змагання, після чого багато з них напевно зацікавляться футболем і будуть відвідувати змагання частіше.

Зокрема щасливою була думка влаштувати в рямцях цієї імпрези „Українського Дня" виступ великої танцювальної групи дітей української католицької школи св. Івана Хрестителя. Ця група вивела дуже гарно декілька українських національних танків. Як ми бачили, цей виступ привів на змагання велике число дітвори, шкільних товаришів танцюристів, а з дітьми прибули на імпрезу теж їхні родичі.

Дальший розвиток наших футбольних клюбів, які є успішними засобами пропаґанди українського імени в Америці, залежить в першу чергу від підтримки української громади, а головно від числа глядачів на змаганнях наших клюбів. Тому „Український День" був правильним і вдалим кроком до здобуття для українських футбольних клюбів нових симпатиків і глядачів.

Я. Татомир

ШВЕДСЬКИЙ ОРЕЛ „НАПАВ" НА КОЛГОСПНИКА

У с. Голдашівка на Вінниччині колгоспник Басалига вийшов на полювання і забив, замість дозволених качок, білого орла, випущеного дослідною станцією у Швеції. Щоб виплутатись із неприємної справи, „Радянська Україна" придумала таку версію, нібито орел... нападав на колгоспника, хоча в оселі й околицях було досить птиць й інших тварин. „Басалига пішов на полювання качок. Ходить біля ставу, виглядає здобич. Аж раптом десь із-за хмари показався великий хижий птах, розпростерши могутні крила, він летів прямо на мисливця. Басалига не розгубився, звів рушницю, прицілився. Пролунав постріл, і на землю впав великий птах. То був орел, та ще й незвичайний, таврований. На нозі у нього кільце з номером. Місце таврування — Швеція. Мисливець надіслав кільце до Москви"...

УНСОЮЗУ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

СУБОТА, 4-го ЛИСТОПАДА 1967

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Збори 270-го Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі, 96 Фліт вулиці і Окланд евені. Є важні справи до вирішення. — Управа.

БРУКЛИНК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій вечора в УНДомі при 216-218 Grand St. Проситься прибути на збори, вирівняти членські вкладки та привести кандидатів в члени. — Ю. Сокол, предс., М. Кіт, рек. секр.

П'ЯТНИЦЯ, 10 ЛИСТОПАДА 1967 р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Звичайні місячні збори Т-ва Запорозька Січ — 155 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 766 Стейт Ст. На порядку — свято св. Михаїла, Світовий Конґрес Вільних Українців — делеґатом від Відділу буде предсідник Відділу Дмитро Галушка. Проситься чл. прибути. — М. Фединишин, секр.

СУБОТА, 12-го ЛИСТОПАДА 1967

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Великого — 364 Відд. о год. 2 по пол. в УНДомі, 3161 E. 93rd St. Проситься членство прибути і вирівняти свої залеглості. — Управа.

Посмертні згадки

ЮСТИНА БАБІЙ, довголітня членка Т-ва ім. І. Франка — 93 Відд. УНС в Central Falls, R. I., померла 25-го жовтня 1967 р. на 75 році життя. Полишила 2 синів, дочку та внуку. Похорон відбувся 28 жовтня 1967 р. при участи родини та знайомих на кладовище Notre Dame.
Вічна Її Пам'ять!
П. Іваницький, секр

СТЕПАН БАБЯК, член Т-ва ім. Т. Шевченка — 484 Відд. УНС в Ютиці, Н. Й., по довголітній важкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоївся в Бозі на 70 році життя, в дні 16-го жовтня 1967 р. Покійний народ. в селі Орішківці, Гусятинського повіту, Україна. Полишив в смутку дружину Єлисавету й три дочки. Між першою і другою світовими війнами, перебував на далекому сході неісходимого Сибіру, куди попав в полон молодим військовиком австрійської армії. Під час другої світової війни попав в німецький полон. По звільненні перебував у скитальськім таборі Байройті. До Америки приїхав в 1955 році, і оселився в Ютиці. До УНСоюзу вступив 1956 р. й був зразковим членом. Похорон відбувся 19 жовтня 1967 р. з укр. кат. церкви св. Володимира Великого з участю о. пароха Богдана Смика, родини, членів УНС та знайомих на цвинтар св. Володимира при Вуд Ровд. Вайсборо, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Запаранюк, секр.

ЮРКО ХУДІОВИЧ, довголітній член Т-ва Ст. Мельничука — 331-ий Відд. УНС в Мілвіл, Н. Дж., помер 6-го жовтня 1967 р. Покійний походив з с. Колне, повіт Сколе, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Анну, дочку, сина, внуків і правнуків. Похорон відбувся з церкви св. Николая при Кармел дорозі, при участи родини, членів Відділу та знайомих.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Романюк, секр.

ПЕТРО МАТІЙ, довголітній член 204 Відд. УНС, о. Агапія Гончаренка в Ню Йорку, помер по довгій хворобі, дня 8-го жовтня 1967 р. Походив з с. Тяпче, пов. Долина, Україна. До Америки прибув 1913 р., до УНС вступив 1926 р. Похорон відбувся 11 жовтня 1967 р. з Укр. Православної Церкви Всіх Святих на цвинтар Оливна Гора в Ню Йорку.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа 204 Відд.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 5898. Ворог д-ра Луца!

— Д-р Луц дуже важний для мене, — сказав білий чоловік. — Скажіть мені, де він є, а я вас зроблю багачем.

"WHY DO YOU WANT TO FIND HIM?" NIBOKO ASKED CAUTIOUSLY. "ARE ~ FRIEND?"

— Чому бажаєте його знайти? обережно питався Найбоко. — Чи ви його приятель?

THE STRANGER SMILED COLDLY. "FAR FROM IT--I WANT TO KILL HIM!"

Чужинець холодно сміявся. — Далеко від цього... Я хочу його вбити!